

אבער איז ער אריינגעגאנגען אין דער שול און
האט גערעדט צו די יידן. און ווען זיי האבן
אים געבעטן צו פלייבן אויף א לענגערער צייט,
האט ער נישט איינגעשטימט; נאָר האָט זיך געזענט
און געזאָגט: איך וועל ווידער קומען צו אייך, אַם
ירצה השם, און האָט זיך אַוועקגעשיפט פֿון עפֿעזוס.
און קומענדיק קיין קיסריה, איז ער אויסגעשטיגן
און האָט אַפּגעגעבן שלום דער קהלה, און איז אַראָפּ
קיין אַנטיאַכיען. און נאָך דעם ווי ער האָט (דאָרטן)
פֿאַרברענגט אַ געוויסע צייט, איז ער אַוועק, און איז
אָדורכגעגאַנגען כּסדר די געגנט פֿון גאַלאַטיען און
פֿריגיען, שטאַרקנדיק אַלע תּלמידים.
און אַ געוויסער ייד, מיטן נאָמען אַפּאָלאָס,
געבוירן אין אלעקסאַנדריען, אַ געלערנטער מאַן,
מעכטיק אין די כתבי (הקודש); איז געקומען קיין
עפֿעזוס. דער דאָזיקער איז געווען געלערנט אין
דעם וועג פֿון דעם האָר; און זייענדיק אייפֿריק
אין גייסט, האָט ער גערעדט און געלערנט גענוי
וואָס שייך ישׁוען, הגם ער האָט פֿלוז געקענט
די טבילה פֿון יוחנן; און האָט אנגעהויבן צו רעדן
מיט פֿתחון-פה אין שול. ווי אבער פֿריטקילאָ און
עקילס האָבן אים געהערט, האָבן זיי אים גענומען
צו זיך, און אים נאָך גענויער קלאָר געמאַכט
דעם וועג פֿון גיט. וועלנדיק אָבער גיין קיין
אַכאַיאַ, האָבן די ברודער אים צוגעגעבן מוט,
און געשריבן צו די תּלמידים, אַז מען זאָל אים
אויפֿנעמען; און ווען ער איז אַהינגעקומען, האָט ער
פֿיל געהאַלפֿן די, וואָס האָבן געגלויבט דורך דעם
חסד; וואָרום מיטן גאַנצן כּח האָט ער געהאַלטן
וויכוחים מיט די יידן, אויפֿווייזנדיק עפֿנטלעך פֿון
די כתבי (הקודש), אַז ישׁוע איז דער משיח.

20

21

22

23

24

25

26

27

28